

ANATOMIA HUMANA

LA CONVOCAT3RIA ÉS PER A TOT HOM

Jorge Bello

Aquestes sis places de pediatria que es convocaven ara fa una setmana són una bona notícia per a la pediatria menorquina. I són sobretot una bona oportunitat.

Són, de fet, una segona oportunitat. El Butlletí Oficial de les Illes Balears (BOIB) del passat 9 d'agost feia pública i oficial la decisió de convocar sis «*plazas vacantes de la categoría de facultativo especialista de área de pediatría del Servicio de Salud de las Islas Baleares correspondientes al sector sanitario de Menorca*».

La resolució de convocar-les és del director general del Servei de Salut de les Illes Balears, i duu la data del 18 de juliol. És a dir, el BOIB va trigar tres setmanes per publicar la convocat3ria. Encara més colpidor és observar que es publica a l'agost, un temps que tradicionalment és de vacances.

Trobo que signar una convocat3ria al juliol és no tenir cap voluntat que la convocat3ria tingui gran ressó, perquè es fa pública quan no pocs dels potencials candidats són de vacances. Encara més: fer-la pública a l'agost confirma aquesta hipòtesi, perquè a l'agost encara seran menys els candidats que en tindran notícia.

L'altra, la primera oportunitat, és de fa ben poc. L'anterior convocat3ria de pediatria es va publicar al BOIB del 26 de maig. En aquesta ocasió, el BOIB va trigar tan sols dos dies per fer-la pública: la resolució és del 24 de maig.

L'objectiu d'aquesta convocat3ria és «*obrir 240 plazas de la categoría de faculta-*

S'han de sumar esforços per afavorir l'arribada i sobretot la permanència dels nous professionals

tivo/facultativa especialista en pediatría, puericultura de área y en equipos de atención primaria dependientes del Servicio de Salud de las Islas Baleares».

Vaig comentar aquesta convocat3ria el 22/06/18, en aquesta mateixa columna. Llavors vaig mirar d'altres convocat3ries, i resulta ben clar i evident que les dues convocat3ries esmentades són més fàcils, més accessibles que les de Catalunya, per exemple.

Segui com sigui, les dues convocat3ries són una bona oportunitat per Menorca. Ara, en considerar que no són precisament oportunitats freqüents ni habituals, cal reflexionar sobre quin escenari els oferirà Menorca als nous professionals de la pediatria que hi vinguin.

Si l'escenari serà de saturació de feina per motius banals, em temo que tard o d'hora s'ho pensaran. Sobre aquest punt podeu consultar un interessant document formatiu que acaba de publicar el Servei de Salut de les Illes Balears. Fet amb la col·laboració de professionals de pedi-

atria i d'infermeria pediàtrica de Menorca, el llibre és Programa de salut infantoadolescent, i està disponible, en castellà i català, gratis en Internet.

O si l'escenari és d'exigències i més exigències, o si és de crítiques i descrèdit a les pàgines del diari o a les taules de café.

I si a més troben dificultats amb l'habitatge, perquè es reserven els pisos per al turista, llavors per tot plegat caldrà entendre que la mateixa Menorca és qui col·labora per tal que s'hi estiguin poc, i a poc se'n vagin.

Es hora de canviar d'actitud si es vol que els professionals que es necessiten, que són tan lliures de venir com d'anar-se'n, trobin aquí les condicions de desenvolupament personal i professional que són mínimes per quedar-s'hi.

Aquest canvi d'actitud es fa més imperatiu encara si es considera que és probable que no hi hagi prou candidats per cobrir totes les vacants, i no serà per causa del català, amb tota certesa, sinó per causa d'un model d'atenció primària de pediatria que no s'adequa a la realitat, i que respon més a la norma política que al criteri assistencial.

Tothom ha de fer feina, tothom ha de fer alguna cosa. Els ambulatoris, l'hospital i les mares i els pares dels fills de Menorca han de pensar què poden fer per contribuir, per afavorir l'arribada i sobre tot la permanència dels nous professionals.

www.bello.cat/jordibell@gmail.com

TRIBUNA

LA HOGUERA DE LAS VANIDADES

Victoria Lafora
Periodista

La crisis del «Aquarius 2» destapó un despliegue de vanidades entre Macron y Sánchez en las redes sociales. Ambos se apuntaron el éxito de lograr un acuerdo pionero con seis países para dar acogida a los escapados de Libia, en su mayoría adolescentes del Chad y Sudán. Sánchez fue el primero en atribuirse el mérito pero cuando los presidentes de Francia y Malta le ignoraron en sus comunicados tuvo que salir la vicepresidenta Calvo a bajar los humos. El gran *logro* ha consistido en un acuerdo entre Estados, al margen de la UE, entre los de siempre. Es decir, entre los únicos con conciencia solidaria, mientras la Europa del Norte y la del Este reciben fondos y miran para otro lado. Nadie quiere ser acusado de xenófobo pero cuando llega la hora del reparto la respuesta es «prefiero que no». Y exactamente lo mismo ocurre entre las CCAA en nuestro país: Andalucía lleva todo el verano solicitando ayuda porque el incremento de pateras (esta semana un adolescente ha llegado en una colchoneta hinchable) ha colapsado sus polideportivos, centros de acogida y escuelas. Nadie responde. A lo mejor Sánchez debería ocuparse de arreglar la solidaridad nacional en primer término, aunque solo sea por ayudar a su compañera de partido Susana Díaz que tiene elecciones a la vuelta de la esquina... ¿o será por eso? Porque el gesto de Quim Torra ofreciendo Barcelona no puede ni considerarse. En esta extraña negociación entre Estados el quiso demostrar que la república fallida tiene peso en la UE y actúa como tal. Si la hoguera de las vanidades no hubiera desvirtuado el gesto de Macron y Sánchez la acogida múltiple habría resultado el gesto bonito del verano aunque no dejará de ser eso: solo un gesto. Porque habrá un Aquarius tres, y cuatro, y cinco, e Italia seguirá con sus puertos cerrados y Bruselas de vacaciones, mientras el Tribunal de Derechos Humanos estudia la condena a España por las devoluciones en caliente de inmigrantes en la valla de Melilla. Conducta que se sigue practicando hoy en día. El problema migratorio es lo suficientemente grave como para que la UE se plantee el modelo futuro de convivencia. Porque, o se logra un acuerdo entre todos para destinar fondos que se retirarían de otras partidas y de los países aislacionistas, o esto será el sálvese quien pueda; como ha hecho Gran Bretaña 'amenazada' por los campamentos de Calais. Schengen se tambalea. Si no, que se le pregunten a los gendarmes franceses que controlan las fronteras de Hendaia y de Portbou y Perthuis para evitar la entrada de los africanos en su país. ¿Desde cuando existen controles fronterizos entre Francia y España? La ayuda al desarrollo es un concepto olvidado por la crisis y los recortes cuyo precio apenas hemos comenzado a pagar.

En resposta a l'escrit del Sr. Rafel Sunol

Dir que estic molt d'acord en que s'ha de diversificar el turisme i apuntar si o si cap a la qualitat, que les empreses turístiques s'han d'implicar i reinventar-se per oferir un millor servei i atreure a un turisme d'alt poder adquisitiu, un turisme car. Però no comparteixo el fet d'esmentar que gràcies a la baixada del turisme anglès i la pujada del nacional s'ha millorat la facturació perquè no és així, tot empresari sap que el turista anglès, generalment, gasta més que l'espanyol i s'ha de saber diferenciar bé el turista anglès de *gentlemen* com dic jo, i el de *hooligans*. Menorca agrada als britànics en general,

molts més vindrien durant l'hivern no tinguéssim la problemàtica de vols que tenim i molts d'ells tenen segona residència a l'illa, tinc amics i varis coneguts d'aquest país que trien Menorca per ser Menorca, per les platges que ofereix, per la natura i per el patrimoni entre altres. O és que la major part del turisme espanyol que ve al juliol i l'agost no és de sol i platja? Si realment volem situar-nos al selecta club de les destinacions més ben qualificades de la Mediterrània, si real-

ment volem un turisme que gastí i que al mateix cop gaudeix i valori el que és i el que representa Menorca, haurem de començar a fer molta feina, com sempre dic, comandi qui comandi a Menorca. Fa massa temporades seguides que patim d'exagerada brutícia (especialment per ser Reserva de Biosfera, que no només ha de ser un eslògan), carreteres i camins rurals en molt mal estat, urbanitzacions que lluny estan del que podríem entendre com 'qualitat turística', i posar traves que molts cops careixen de sentit com son la implantació (obligació) del bus de Macarella o Favàritx baix el meu punt de vista, no ajuda. Hem de ser inconformistes, i no acontentar-nos amb el que tenim, perquè Menorca pot aspirar a molt més, i les paraules, les

idees, s'han de convertir en fets i no en fum.

DAVID BAGUR CARRERAS
CIUTADELLA

CARTAS AL DIRECTOR

El diari MENORCA pone esta sección a disposición de sus lectores. Se dará prioridad a la publicación de las cartas breves, cuya extensión no supere las 20 líneas. Deben remitirse firmadas con nombre y los dos apellidos. También se debe hacer constar dirección completa, copia del DNI y un teléfono de contacto. La dirección del diario se reserva la posibilidad de recortar los textos para ajustarlos al espacio de las páginas de Opinión. Correo electrónico: opinion@menorca.info